

gave er at følge Udviklingen paa Valutamarkedet, Bevægelserne i Nationalbankens Seddelomløb og Bankens eventuelle Benyttelse af den i § 2 omhandlede Valutakredit; endvidere Bevægelserne i Landets udenlandske Tilgodehavender og Skyld, andre Landes Valutapolitik, det indenlandske Prisniveau i Forhold til andre Landes samt andre Forhold, der kan påvirke vor Valuta. Udvalget forhandler med Regeringen om saadanne Foranstaltninger, som maatte findes paakrævede til Valutaens Stabilisering og Højnelse." Det er i Henhold til denne Lov Valutaudvalgets Pligt at føre Forhandlinger, at medvirke og raadgive i denne Sag, for at Spørgsmaalet kan blive løst paa en Maade, der ikke giver Spekulanterne uberettiget Fordel. Og i Henhold til denne Lov har Regeringen handlet, i Henhold dertil har vi optaget Forhandlinger med Rigsdagens Valutaudvalg, og vi har paa ethvert Trin af Sagens Behandling præciseret vort Standpunkt for sluttelig af afvente Valutaudvalgets Indhentning af Oplysninger om Partiernes Standpunkt; men da fik vi ikke just Enighed og Klarhed, men Uklarhed og Uenighed.

Jeg skal i øvrigt ikke ved denne Lejlighed indlade mig paa at belyse Enkelthederne i Valutadiskussionen, som formentlig om nogle Dage skal optages paa andet Grundlag, men disse mere historiske Betragtninger har det dog maaske været berettiget at anstille ved en Lejlighed, hvor jeg nu har kunnet glæde mig over den ansvarsløse Maade, hvorpaa ikke mindst Venstres Presse har behandlet denne Sag.

Selvfølgelig rejser dette Spørgsmaal om Valutaen ogsaa andre, som har været berørt her, navnlig Spørgsmaalet om Prisfaldet. Dette er naturligvis en vigtig Betingelse — som jeg alt har sagt — for at krone opretholde en ny og forbedret Kroneværdi, men da dette Prisfald af sig selv aabenbart kun kommer meget langsomt, kan jeg ikke se andet end, at det bliver nødvendigt at hjælpe lidt derpaa. Det ærede Medlem Hr. Kragh udtalte sin Frygt for, at Couragen skulde være gaaet af mig. Han mente — jeg ved ikke hvorfor —, at Lovforslaget om Priskontrol ikke vilde komme igen, han var helt bekymret ved Udsigten til at skulle savne dette fortræffelige Materiale. Det ærede Medlem kan være ganske rolig, Couragen er i Behold; naar Talens Tid er forbi, kommer Arbejdets Tid. Jeg har et efter min Mening særdeles godt Forslag klart til Forelæggelse, saa snart det ærede Medlem og hans Meningsfæller er færdige med at tale ved Finanslovbe-

handlingen, og jeg haaber, at Venstre saa ogsaa vil medvirke til at skaffe billigere Varer nu, hvor billige Varer atter er Løsnen for at kunne faa Lønnedsættelser og faa Valutaen stabiliseret.

Lønnedsættelser har jo været Omkvædet for mange Talere her under Forhandlingerne; Arbejdslønnen maa ned, det er noget af det, som man først faar Øje paa, naar det er Venstres og de Konservatives Talere, der beskæftiger sig dermed. Naturligvis skal Arbejdslønnen ogsaa ned til sin Tid. Men her gælder det, ligesom det gælder i andre af Livets Forhold, at Betingelserne maa være til Stede. Jeg ved ikke, om de Talere, der har beskæftiget sig saa meget med dette Problem, virkelig har den Mening, at vi her paa Rigsdagen skulde vedtage, at fra den og den Dato nedsættes alle Lønninger med saa og saa meget. Man maa antage det efter de Herrers Tale, men det gaar nu ikke, thi Spørgsmaalet om Arbejdslønnens Nedgang er jo afgjort. Det er kun 5 Maaneder siden, at Arbejdsgiverforeningen og Arbejderorganisationerne afsluttede Overenskomster derom, Overenskomster, hvori der findes Bestemmelser, som ganske automatisk medfører den Nedgang i Arbejdslønnen, som Forholdene, Betingelserne til enhver Tid gør rimelig. Det er en særdeles god Ordning, maa jeg sige, i Forhold til mange andre Lande, hvor man aldeles ikke kender en saadan forud aftalt automatisk Nedgang i Forhold til Prisbevægelserne, en Ordning, som man har al Grund til at være glad over at have i den Situation, hvori vi nu er inde, i Modsætning til de Lande, der først skal til at forhandle og eventuelt kæmpe sig til de Nedsættelser, som her kommer ganske af sig selv. Med Hensyn til de Betingelser, der er til Stede, bør det maaske i denne Forbindelse ogsaa erindres, at Kronens Værdi nu er steget allerede i flere Maaneder, saa den Importør, der indfører Varer fra Udlandet, har allerede i klingende Mønt den Fordel, som den stigende Krone giver ham ved hans Indkøb. Hans Vareindkøb er billigere end før, og Forudsætningen for, at han kan sælge os billige Varer, er altsaa til Stede, og først naar han gør det, faar Arbejderne og Tjenestemændene billigere Livsfornødenheder; dermed kommer Betingelserne til Stede for at kunne nedsætte Lønnen, og Faldet i Lønnen giver atter Mulighed for nye Prisnedsættelser og nye Lønnedsættelser og ny forbedret Stabilisering af den danske Krone. Der er ingen Tvivl — heller ikke hos Regeringen — om, hvorledes Udviklingslinien bør være og skal være, og det kan ikke nytte,